

F.t.l. vedr. det tidligere Jugoslavien m.v.

slutninger om udskydelse af asylsagsbehandlingen blev truffet i december 1992.

Afgørelsen af, hvorvidt en person skal anerkendes som flygtning i Danmark, forudsætter en konkret individuel behandling af den enkelte ansøgers sag.

Et væsentligt element i den almindelige asylsagsbehandling er, at man inddrager oplysninger om de aktuelle forhold i ansøgerens hjemland. Disse sammenholdt med de konkrete forhold hos den enkelte ansøger er afgørende for, om ansøgeren skal gives asyl i henhold til udlændingelovens § 7.

Allerede i juli 1992 tilkendegav UNHCR, at en hensigtsmæssig foranstaltning over for flygtningestrømmen fra det tidligere Jugoslavien kunne være at give midlertidig beskyttelse. Da det drejede sig om store antal, mente UNHCR ikke, at det var praktisk at anvende en individuel asylprocedure, skønt personer, som har et beskyttelsesværdigt krav ifølge flygtningekonventionen af 28. juli 1951, ikke bør udelukkes fra at søge asyl, hvis de ønsker det.

Ved brev af 5. november 1992 til de danske myndigheder oplyste UNHCR, at man på baggrund af en nøje gennemgang af forslaget til loven om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. havde fundet, at forslaget imødekom de beskyttelsesbehov, som UNHCR havde anbefalet.

Netop nu, hvor forholdene i det tidligere Jugoslavien er under forandring – udviklingen i februar og marts var positiv i området, mens forholdene i april måned har været et tilbageslag for håbet om en snarlig omfattende og stabil fred – finder regeringen ikke anledning til at ændre på de grundlæggende elementer i den gældende ordning. Den giver på den ene side personer fra det tidligere Jugoslavien midlertidig beskyttelse, og på den anden side kan behandlingen af en eventuel asylansøgning maksimalt udskydes i 2 år.

Regeringen finder således, situationen i det tidligere Jugoslavien taget i betragtning, at personer, der ønsker det, skal have adgang til at få deres asylsag behandlet efter en 2-årig udskydelse af asylsagsbehandlingen. Hermed sker der ingen ændring i forhold til det gældende lovgrundlag, idet det fremgår af lovens § 14 og § 15, stk. 2, at udskydelsen af sagsbehandlingen af en ansøgning i henhold til udlændingelovens § 7 ikke kan udstrækkes ud over 2 år fra det tidspunkt, hvor beslutningen herom er taget.

Dette er også i overensstemmelse med UNHCR's tilkendegivelser. Det bemærkes således, at UNHCR i marts 1994 tilkendegav, at man nu anser det som et passende og ønskeligt mål, at landene under hensyn til den lange periode, som personer fra det tidligere

Jugoslavien har tilbragt i eksil, tildeler de pågældende en mere sikker status og forbedrede vilkår.

Til gengæld ønsker regeringen heller ikke på nuværende tidspunkt, hvor 2 års fristen ikke er nået, at udskille nogle kategorier af asylsager og påbegynde en fremskyndet asylsagsbehandling heraf.

Dels er der den afgørende vanskelighed, at man ikke i den nuværende situation kan forudsige, hvorledes rammerne for en kommende fred vil blive og dermed, hvordan mulighederne for tilbagevenden vil være for mennesker fra forskellige geografiske områder og med forskellig etnisk baggrund.

Dels taler hensynet til ikke at udøve forskelsbehandling inden for flygtningegruppen for, at man ikke på forhånd tager nogen grupper ud til asylsagsbehandling.

Det bemærkes, at den nærmere fremgangsmåde for asylsagsbehandlingen vil blive fastlagt af Direktoratet for Udlændinge, som efter udlændingeloven træffer afgørelse i 1. instans i asylsager.

3. Forbedring af vilkårene

a. Muligheder for tilbagevenden til det tidligere Jugoslavien

Lovgivningen åbner ikke i dag mulighed for at give økonomisk støtte til personer med midlertidig opholdstilladelse, som måtte nære et ønske om at vende tilbage.

Det er regeringens opfattelse, at det må være den enkeltes egen afgørelse, om man finder en tilbagevenden på nuværende tidspunkt forsvarlig, men at det er vigtigt, at en eventuel beslutning herom træffes på et så fyldestgørende grundlag som muligt navnlig med hensyn til, hvordan sikkerhedssituationen er i det område, man ønsker at vende tilbage til.

Henset til, at det hele tiden har været tilkendegivet overfor den enkelte person, at opholdet i Danmark er af midlertidig karakter, finder regeringen det samtidig naturligt, at der gives mulighed for at yde økonomisk støtte til personer, som allerede på nuværende tidspunkt måtte ønske at vende tilbage.

Der vil alene være tale om økonomisk støtte til frivillig tilbagevenden, idet forholdene i det tidligere Jugoslavien på nuværende tidspunkt er af en sådan karakter, at der er grundlag for fortsat at give midlertidig beskyttelse til de personer, der opholder sig i Danmark. Bestemmelsen medtages, fordi krigsflytningene fra det tidligere Jugoslavien på trods af den aktuelle fare har efterlyst hjælp til hjemrejse allerede i sommer.

Der foreslås derfor indsat en ny bestemmelse efter lovens § 16 som § 16 a, der giver mulighed for at yde støtte til dækning af rejseomkostninger, herunder